UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum, atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus, excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Primam, & Secundam Partem: Quibus, hac nostra editione ab innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Parochorvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-98587

Visual Library

l.ſi quos, Cod. de officio Præfecti Prætor. gloſ. communiter recepta in cap.grandi de ſupplen.neglig.Prælatorum lib.6.Guid.Pap.in dec.281. & quanta eſſe debet præfata negligentia, & quomodo erit probanda, fuit in Rota reſolutum in vna Calaguritana iuris ingrediendi 27.Februarij 1580. coram Seraphino.

4 Verùm quidquid ſit ex ſupradictis, contrarium eſt tenendum in praxi,vt ſcilicet poſſit Vicarius Capitularis ad libitum Capituli amoueri,tenetur tamen Capitulum alium Vicarium intra octo dies conſtituere, alias ius deputandi ad Metropolitanum deuoluitur, & ſi ipſa fuerit metropolitana, ad antiquiorem Epiſcopum deuoluitur,vt declaraſſe Sac.Congreg.Concilij teſtatur Galet. in ſua margarita caſuum conſcient. verbo Vicarius nu.3. Aduerte tamen,quòd Sac.Congreg.Epiſcoporum,& Regularium fertur contrarium reſcripſiſſe.

Notabilia in materia Vicarij conſtituti à Capitulo Sede vacante.

PRimo, pendente termino octo dierum, infra quem debet eligi Vicarius à Capitulo, Sede vacante,totum Capitulum adminiſtrare debet, Addit. ad ſum. Bull. in verb. Capitulum.

Secundò, quando adeſt diſcrepantia inter Canonicos in electione Vicarij, & plures ad hoc officium aſſumerentur,tunc magis idoneus,& habens qualitates Concilij remanere debet, cæteris remotis,vt declarauit Sacra Congregatio. Tertiò,quando allegatur ex aliqua cauſa ſuſpectus Vicarius à Capitulo deputatus,tunc recurrendũ eſt ad Capitulum,ipſumq; poteſt eligere arbitros ad cognoſcendum cauſis de ſuſpicionum,quæ præponuntur,eo ſcilicet modo, quo Epiſcopus potuiſſet, & ita Sacra Congregatio cenſuit, quod ſi cauſæ ſuſpitionis militauerint in eo caſu, arbitror poſſe Capitulum illas cauſas à Vicario auferre, & alteri committere.

4 Capitulum non tenetur de neceſſitate eligere perſonam de gremio ipſius Capituli,bene verum,quod ſi adeſſet idoneus, cæteris paribus,eſſet præferendus, ex declaratione Sacræ Congregationis,quæ etiam voluit irritam eſſe electionem Vicarij non Doctoris,quando haberi poteſt Doctor.Item,quod ſi Epiſcopus demortuus reliquerit Vicarium non Doctorem, Capitulum non debet illum confirmare, ſed alium,qui ſit Doctor eligere: Et ſi in Capitulo nullus ex Canonicis adeſſet Doctor,& fieret electio in Vicarium vnius ex ipſis,ſimul eidem poteſt deputari Conſultor, ex conſtitutione Leonis X. incip. Regimini vniuerſalis Eccleſiæ,fol. 188. in Bull. vbi inter alia eſt diſpoſitum, quòd iudices à Sede Apoſtolica deputati ſi in altero iurium graduati non fuerint, aſſeſſorem partibus non ſuſpectum, ab ipſis partibus, vel earum altera requiſiti, aſſumere, & ſecundùm eius relationem iudicare teneantur.

Finis tituli Praxis Vicariatus Cap. Sede vacante.

PRAXIS PAROCHORVM.

RESOLVT. DXVI.

Presbyter miniſtrans Sacramenta pro Parocho carcerato conſequitur emolumenta ipſius Parochi, & licita erit ei retentio eleemoſynarum ſibi factarum.

1 *Presbyter qui adminiſtrauit Sacramenta pro Parocho carcerato, pro eo tempore debet emolumentum retinere, pro quo obſequium ſuum commodauit, & num.2.*

3 *Reſpondetur obiectioni, quæ ſe habet quod nemo eſt priuandus redditibus ſui beneficij.*

4 *Infirmitas non eſt priuilegiata quoad ſalarii conſequutionem, quando illud eſt debitum alicui ratione ſuæ perſonæ.*

1 IN caſu mihi propoſito reſpondi affirmatiuè ex ratione naturali, de qua per Ariſtot. lib.1.Æthic. Iuſtum eſt,vt illi conſequantur præmium, qui pro tempore ſuum commodaſſe reperiuntur obſequium, vt ex Gregorio Papa legitur in can. charitatẽ 12.q.2. quod & in indiuiduo probari vidimus ex Sacroſancta traditione Apoſtoli D. Pauli ad Corinthios Epiſt.1.c.9. ibi,neſcitis,quoniam,qui in Sacrario operantur,quę de Sacrario ſunt edunt,& qui Altari deſeruiunt de Altari participant.

2 Ad idem facit diſpoſitio cap. de Rectoribus, extra de clerico ægrotan. vel debilitato, vbi colligitur ad litteram,quod quando Rector eſt infirmus,licet excuſetur ab eo munere perſonali, quod corpore implendum eſt,iuxta l.1. & ibi gloſs.C.qui morb. ſe excuſ.lib. 10. Attamen ei dandus eſt coadiutor, qui curam animarum habebit, qui proinde de facultatibus Eccleſiæ prouiſionem debet vnde viuat, quod etiam probat Abb.ibi num.5.

3 Nec obſtat,ſi dicatur infirmum non eſſe priuandum redditibus ſui beneficij,iuxta doctrinam c.1. de cleric. ægrot. vel debilitato, & c. vnico, §. qui vero,de cler. non reſid. in 6. quia clericus infirmus intelligitur quodammodo Eccleſiæ inſeruire, vt doctè non minuſque ſubtiliter monet, & probat Moneta in tractatu de diſtributionibus quotid.p.2.q.6.

Quia multiplici reſponſione tollitur obiectio: præſertim, quia ſupponitur in facto, quod ille Rector non ſit titularis, ſed mercenarius conductus, ſcilicet per modum prouiſionis in Rectorem, quare poteſt dici, quod ſicuti caſus contingens in perſonam illius, qui locauit operas ſuas, liberat conductorem à præſtatione mercedis,l. ſi vno,§. item cum à quodam. ff. locati,& conduct. ita merces debita pro operibus præſtitis operarium ſequi debet.

4 Hinc ad confirmationem diſtinctionis, bene dicimus, quod infirmitas non eſt priuilegiata quoad ſalarij conſequutionem, quando illud eſt debitum alicui ratione perſonæ ſuæ dumtaxat,licet ſecus quando datur etiam contemplatione aliorum, vt quando datur clericis, ſeu Canonicis collegiatis, & in iſtis terminis loquuntur iura in contrarium allegata, videlicet cap. vnic.§. qui vero de cler. non reſident.lib.6.c.1. de cleric.ægrot. vel debilitat.

RESOLVT. DXVII.

An Parochus, qui fecit fidem ſe ſolemnizaſſe matrimonium inter quaſdam perſonas, referendo ſe ad librum matrimoniorum, ſi poſt aliquod temporis ſpatium fecerit aliam fidem, ſe perquiſito libro matrimoniorum,non reperire ſolemnizationem prædictam ſit puniendus de falſo?

1 *Parochus qui fecit fidem de ſolemnizatione matrimonij, ſi poſtea matrimonium illud non reperiatur ſolemnizatum,non eſt de falſo puniendus.*

2 *Contrarium fuit deciſum, quod ſcilicet ſit indiciatus de crimine falſi.*

3 *Reſpondetur contrarijs.*

CApto, & carcerato ſupradicto Parocho in Cur. Archiepiſcop. pro cauſa, de qua ſupra in titul.

& elapſo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

& elapſo termino ad faciendas defenſiones; ac com-
pilato proceſſu fuit dubitatum, quia pœna veniret
plectendus, & præcipuè an eſſet puniendus pœna fal-
ſi, propter dictam contrarietatem.

1 Et pro excuſatione dicti Parochi dicebatur, quod
ipſe ſemper retulit ſe ad librum matrimoniorum, &
proinde eius atteſtatio non faciebat fidem pro, vel
contra, niſi quatenus reperiebatur in libro. Vnde
ſequitur regula iuris, quod relatum eſt in referente
l. aſſe toto ff. de hæred. inſt. late Bald. in conſil. 24. vol.
1. poſt Iaſ. in §. tripli inſt. de act. & eſſe in referente
cum omnibus qualitatibus, & conditionibus, voluit
text. in l. item labeo, ff. de arbitris; non poterat igi-
tur argui de falſo, quatenus dictum matrimonium
non reperiatur in libro, quia multis cauſis potuit con-
tingere, quod dictum matrimonium in præfato libro
abſque culpa ipſius Parochi non reperiatur.

2 Cæterum ſupradictis minimè obſtantibus contra-
rium fuit dictum, ſcilicet præfatum Parochum fuiſſe
indiciatum crimine falſi, & propterea torquendum,
prout realiter fuit tortus, & quia nil confeſſus fuit, &
cum indicia eſſent grauiora contra ipſum, fuit ſuſpen-
ſus à cura per quinquennium.

3 Non obſtant contraria, quia procedunt vbi obliuio
præſumitur, quod non eſt in hoc caſu, & maxime,
quod in dubio non præſumatur regulariter Bald. in
l. cum rem alienam col. fin. C. de l. per legem magnam
C. de contrahen. & commit. ſtipul. & Guid. Pap. dec.
127. in Camer. parlamenti num. 4. & ratio eſt, quia
memoria non eſt futurorum, nec prçſentium, Ariſtot.
lib. de memoria, & reminiſcentia, ſed præteritorum
tantum, vnde ſenſus eſt præſentium, ſpes futurorum,
memoria præteritorum.

RESOLVT. DXVIII.

Parochialis Eccleſia de iure communi habet inten-
tionem fundatam ſuper primitijs, & deci-
mis omnium fructuum.

1 *Eccleſia parochialis habet intentionem fundatam ſuper primitijs, & decimis fructuum, quæ colliguntur intra fines parochiæ. Amplia num. 23. & 4.*

IN vna decimarum pendente in Curia Archiepiſco-
pal. per viam appellationis, fuit dictum Parochia-
lem Eccleſiam habere intentionem fundatam de iure
communi ſuper primitijs, & decimis fructuum, qui
1 colliguntur intra fines parochiæ, DD. in cap. fin. de
paroch. & in cap. cum contingat de decim. Put. dec.
371. lib. 1. latè Card. conſ. 26. num. 4. & ſeq. adeò vt
ipſi decima ſit perſoluenda de omnibus dictis fructi-
bus licitè acquiſitis: cap. nuncios, & ibi gloſ. cap. non
eſt, vbi Abb. in 2. notab. decim. & abſque aliqua di-
minutione, vel detractione, cap. cum homines, cap.
non eſt in fine de decim. Mohed. dec. 69. Rebuff. in
tract. de decim. quæſt. 11. num. 3. Item quamuis præ-
dium decimatorium duplicem fructum producat in
anno.

2 Amplia primo, & ſi ſpecies fructuum, vel planta-
tionis ſit mutata induſtria hominis, quod propterea
non ceſſet obligatio ſoluendi decimam de illis, ſicut
prius ſoluebatur de alijs probat text. in cap. cum in
tua, vbi Butr. num. 2. in fin. & num. 5. verſ. vnde di-
cit, & cap. Abb. num. 3. & alij communiter de decim.
& Rota tenuit in pluribus cauſis, nempe in Calagu-
ritana decimarum 30. Ianuarij 1562. coram Caputaq.
& in Conchen. decimarum 1. Iunij, & 16. Decembris
1591. coram Pamphilio.

3 Amplia ſecundo, vt quamuis Vicarius perpetuus
videatur habere curam animarum cap. extirpandæ §.
qui verò de præbend. & etiam ſuper decimis videa-
tur habere fundatam intentionem ad gl. in verb. ne-
ceſſitas in cap. expoſuiſti eod. tit. & Card. in clem. vn.
q. 9. verſ. oppono ad hanc ſolutionem eod. tit. & in
cap. 1. col. 17. eodem, tamen cum omnes fructus ſpe-
ctent ad verum Rectorem, ideo Vicarius etiam perpe-
tuus tantum congruam debeat habere portionem ad
c. extirpandæ §. qui vero, & ibi per Abb. in verſ. no-
ta ibi, congruentem, de præben. etiam reſpectu de-
cimarum ad not. per Imol. in clem. 1. col. vltim. verſ.
alterius quærit, & ibi per Card. col. 4. verſ. 15. quæ-
ritur de iurepatron. quod probatur in d. c. extirpan-
dæ in princ. & in c. 1. iuncta gloſ. de præbend. in 6. vbi
quia ſuper decimis aſſignata fuerat parua portio non
ſufficiens Vicario, Iura volunt ei eſſe aſſignandam
congruentem.

4 Amplia tertio, vt Parochus poſſit petere etiam de-
cimas præteritas, Archidiac. poſt antiquiores, quos
citat in c. ſi quis laicus num. 4. verſ. ab alio poſſeſſo-
re 16. q. 1. Hoſt. in cap. paſtoralis col. pen. num. 11.
Super verb. alienari poſſe de decim. ſequuntur ibi Io.
Andr. col. 2. num. 6. ſuper verb. cum onere Anch. col.
2. num. 8. verſ. ſed re ipſa, Butrius col. 2. nu. 12. verſ.
an prędia alienata, & Panorm. col. 2. num. 5. verſ. ſed
quæro, vbi teſtis eſt, ita communiter teneri, eadem
videtur etiam firmaſſe conſuetudo, Feder. de Sen.
conſ. 81.

RESOLVT. DXIX.

An Parochus, cui conſuetum eſt fieri eleemoſinam à
ſuis filianis, poſſit pro ea obtinenda agere.

1 *Facti ſpecies.*
2 *Tempus non eſt modus inducendæ obligationis.*
3 *Contrarium tenet Author.*
4 *Præſtatio triennalis ſufficit ad inducendam obligationem in futurum.*
5 *Reſpondetur text. in l. ſi certis annis C. de pactis.*

1 SVpponatur in facto, quod in quodam oppido erat
conſuetum homines illius, ſingulis annis ſoluere
nomine eleemoſynæ, *vulgo far l'offerta al Parochiano.*
Vnde cum defeciſſent per aliquod temporis ſpatium
à ſolutione prædicta, quare conſultus à ſupradicto
Parocho, an potuiſſet agere contra Parochianos, vt
in futurum dictam eleemoſynam præſtent, reſpondi
dubium mihi facere text. in l. obligationum. ff. de
2 act. & oblig. vbi tempus non eſt modus inducendæ
obligationis.

3 Cæterum hoc non obſtante contrarium dixi eſſe de
iure verius, motus ex vi inueterata conſuetudinis ſol-
uendi dictam eleemoſynam, ſtat enim iuris diſpoſitio,
vt huiuſmodi laudabiles conſuetudines obſeruentur,
cap. ad apoſtolicam de ſimon. & in terminis eleemo-
ſinæ conſuetæ, tradit Bartol. in l. priuilegia num. 2.
verſ. ex 3. particula C. de ſacroſ. eccleſ. Franc. Mar-
cus Delph. dec. 213. part. 2. ad cuius præſtationem
videtur dicta Vniuerſitas Iudicis officio cogenda,
Vran. conſ. 10. lib. 2. num. 16. non autem iure ordina-
riæ actionis, quo caſu intelligendus eſt Menoch. lib.
2. de arbit. iudic. caſu 160. num. 9. adde Caualc. dec.
17. num. 33. verſ. ſecus ſi ius part. 1. Donatio enim pia
multo tempore continuata inducit obligationem in
futurum, Felin. in c. veniens num. 3. de pac. idem
in d. cap. ad Apoſtolicam num. 4. Oſaſc. dec. 99. n. 44.
in qua tenemur perſeuerare ratione diuturnæ præſta-
tionis, Butr. in rub. de Paroch. in fin. Abb. ibidem in
fin. Card. in d. rubr. num. 3. idem Abb. in cap. penult.
col. 2. verſ. in ea gloſ. de ſepult. Socin. in tractat. de
oblation. in 3. lib. ſexto quæro, Alex. conſ. 123. nu. 1.
vol. 5. Cou. lib. 1. var. reſol. c. 17. n. 3. & ratio eſt, quia ex
tali pręſtatione conſueta præſumitur, quod præceſſe-

rit

rit iuſta cauſa, Alex. d. conſ. 123. num. 5. & animus
obligandi, Oſaſc.dec.99.num.19. quas ideo eleemoſi-
nas conſuetas nec ſtatuto tolli poſſe, in terminis tra-
dit Bart. in d. l. priuilegia num.3. Abb.in cap. penult.
in fine de ſepult. Felin. in cap. eccleſia S. Mariæ n. 97.
& in cap. cum M. num.21. de conſtit.

4 Supradictis addo tex. in l. 1. C. de fideicomm. vbi
ſufficit præſtatio triennalis ad inducendam obligatio-
nem in futurum, ſequitur Bart. in l. fin. ff. ad l. Sylla-
nianum, Caſtr. in l. bona fides, ff. depoſiti.

5 Non obſtat tex. in l. ſi certis annis C. de pact. vbi
pręſtatio temporalis non eſt modus inducendæ obli-
gationis, quia reſpondetur, quod ibi loquitur de mo-
do validandi obligationem; & ita non obſtabit text.
in l. cum de in rem verſ. de vſur.

RESOLVT. DXX.

Habitans in confinio duarum eccleſiarum parochia-
lium, an cenſeatur Parochianus vtriuſ-
que, vel vnius tantum.

1 *Facti ſpecies.*
2 *Parochianus illius parochiæ eſt, in qua domus ſua adi-
tum habet, redditur ratio num.3.*
4 *Domus, quæ habet duas portas in diuerſis parochijs, de
ea parochia iudicatur in qua reſidet porta principalis,
& aditus magis frequentatus.*
5 *Quid ſi in illa domo ſit aditus à parte anteriori, & à par-
te poſteriori, & viciſſim ingreditur quandoque ab an-
teriori, quandoque à poſteriori.*

1 SVpponatur in facto, quod quidam poſſidebat do-
mum, quæ ex vna parte erat de parochia Sancti
Martini, & ex alia Sanctæ Mariæ; quare fuit dubita-
tum, cuius parochianus erit habitans in illa domo,
& fuit reſolutum eſſe illius, ex qua domus aditum ha-
2 bet ex notab. doctrina Bar. in l. fin. num 6. in fin.ff.de
3 damn. infect. cuius ratio eſt, quia ex aditu iudicatur
de domo, cui cedat l. ei cui ædes. ff. de leg. 3. Bald.
conſ.60.num.5.volum.1.de Pont.dec.35.Villagut.dec.
32. & ſecundum Bart. in l. prædij §. qui domum ff. de
4 leg.3. domus quę habet duas portas in diuerſis paro-
chij iudicatur de ea parochia, in qua reſidet porta
principalis, & aditus magis frequentatus, vt latè per
Felin. in cap. omnes de maiorit. & obed. vnde Bartol.
in l.1.ff.ad municipalem dicit, quod ſi aditus eſt à par-
5 te anteriori in domo, & à parte poſteriori, & viciſſim
ingreditur, quandoque ab anteriori, quandoque à
poſteriori, nihilominus dicatur Parochianus Cappel-
læ à parte anteriori, ex eo quod illa pars cenſetur no-
bilior, & vbi eſt pars nobilior, cenſetur eſſe totum,
l. cum in diuerſi ff. de relig. & ſumpt. fun.

RESOLVT. DXXI.

In reductione penſionis eccleſiæ parochialis, quæ
onera deduci debent, vt ducati centum
remaneant liberi pro Rectore.

1 *Facti ſpecies.*
2 *Dicens de reductione penſionis debet probare beneficium
non eſſe ſufficiens, redditur ratio num.4.*
3 *Quid ſi beneficiatus dictæ penſioni non conſenſerit.*
5 *Quæ ſint onera deducenda in reductione penſionis, & nu.
6 & 7.*

1 CVm fuiſſet impoſita penſio ab Illuſtriſſim. Cardi-
nal. Spinello ſuper quadam Eccleſia parochiali
vulgò *di Fratta piccola*, diœceſis Auerſanæ in mei fa-
uorem, & ab eodem parocho poſt obitum dicti Illu-
ſtriſs. inſtatum eſſet pro reductione eiuſdem penſionis,
aſſerens ex dict. parochiali ſibi non peruenire centum
duc. iuxta formam Concilij, fuit dubitatum, quæ one-
2 ra veniebant deducenda quoad hunc effectum; & in
primis dicebã onus probandi valorem beneficij ad ef-
fectum cognoſcendi, an penſio impoſita ſubſiſtere
3 poſſit, vel ne, probari debet per eum, qui vult pen-
ſionem impugnare, ſi ipſe impoſitioni penſionis con-
ſenſit, ſecus, ſi non conſenſit, quia probandi onus
penſionario incumbit, Guid. Pap. dec. 245. cum alijs
4 adductis in vna Valentina penſionis de anno 1586. co-
ram Robuſterio, & ratio eſt, quia prouiſus de iure
communi habet intentionem fundatam, quod Eccle-
ſiaſtica beneficia ſine diminutione conferantur.

Inter onera verò, quæ deducenda veniunt ſunt, vi-
delicet.

5 Primo, expenſæ, quæ deſeruiunt pro vno clerico,
Veral. in deciſ.328. part.3. ratio, quia quilibet habens
curam populi debet habere clericum, qui ei ſeruiat,
& ipſum iuuet, igitur quicquid neceſſarium eſt pro
clerico onus eſt, & de redditibus deducendum, hoc
enim eſt impoſſibile plebanum ſine miniſtro in ſacrifi-
cio altaris, & alijs, ſine quibus miniſtrare Sacramen-
ta, ac ſeruire eccleſiæ non poſſet ſine vno clerico ſal-
tem eſſe poſſe, vnde Abb. not. quod redditus eccleſiæ
in dubio præſumuntur ſufficere pro duobus, quia de-
bet ad minus eſſe in parochia vnus Clericus vltra Sa-
cerdotem, & Felyn. in cap. ad aures 3. colum. de re-
ſcript. facit. cap. 1. de inſtit.

6 Secundo deducendæ ſunt expenſæ, quæ ſingulis an-
nis fiunt in die Purificationis Beatæ Marię Virginis
pro diſtribuendis candelis benedictis; quia iſtæ quo-
que numerantur inter onera perpetua, & conſequen-
ter deduci oportet, alias minimè dici potuiſſent fru-
ctus liberi percipiendi à parocho, ad text. in l. fructus
ff. ſolut. matrim.

7 Tertiò quoque deducuntur expenſæ pro ſolemni-
tate Palmarum, cur inter onera perpetua parocho-
rum ponantur, argumento eorum, quæ ſcripſit Ve-
rall. cit. dec. 328.

RESOLVT. DXXII.

Obtinens Parochialem vnitam acceſſoriè alicui
dignitati, an debeat neceſſario attingere
vigeſimumquintum annum.

1 *Quæ requiruntur in parocho ad hoc, vt poſſit de iure reti-
nere parochiam.*
2 *Deciſio quæſtionis, quæ probatur auctoritate num. 3. &
ratione num. 4.*

QVidam obtinuit Canonicatum, cui erat annexa
parochialis, & cum ſupradictus Canonicus ne-
que attigiſſet ætatem 23. annorum, fuit dubitatum
an de iure eſſet capax obtinendi parochialẽ dicto ca-
nonicatui annexam, & dubium mihi faciebat pro opi-
nione negatiua id, quod diſponitur in c. licet canon. de
electione in 6. vbi in parocho requiruntur tria, ſcili-
cet literarum ſcientia, grauitas morum, & ætatis ma-
turitas, quæ ætas eſt vigintiquinque annorum, & adeo
verum eſt, quod nec commendari poterit eccleſia
parochialis non habenti ſupradicta requiſita c. nemo
deinceps, vbi Io. Andr. Arch. & reliqui de electio-
ne in 6. Rot. in deciſ. 2. eodem titul. item dicebatur
defectum ætatis eſſe indiſpenſabilem, præſertim in
Curatis, cap. vnic. de ętat. & qualitate, pręterea cum
Concilium Tridentinum requirat ſufficientem æta-
tem ad obtinendum beneficium curatum, & illam ex-
primit, ſcilicet annorum 27. vel ſaltem in ætate tali,
qua poſſit infra annum promoueri ad presbyteratũ,
d. cap. licet, & Concilium ſeſſ.24. de reformat. cap.12.
proinde videbatur ex ſupradictis concludendum prę-
fatum

ſatum non fuiſſe capacem retinendi dictum canonicatum, eo magis cum ad dignitatem in cathedrali requiratur ætas, quam requirit ordo illi dignitati adiunctus, vel ſaltem ea, vt infra tempus à iure, & à Cōcil. Tridentino ſtatutum, ad illum promoueri valeat prouiſus, ſcilicet intra annum.

2 Cæterum ſupradictis minimè refragantibus contrarium fuit reſolutum, vt ſcilicet attendendus ſit ordo, quem requirit ipſa dignitas, vel canonicatus ex ſui natura, non autem ætas, quem requireret parochialis dicto canonicatui adiuncta, quæ deciſ. fundatur auctoritate, & ratione.

3 Auctoritate enim probatur ex Henriquez conſ. 32. num.4. & ſequenti, Ferrer. obſeruat.90. Cancer.lib.1. variar.reſolut.cap.49. Piaſeg.in praxi Epiſcop.part.2. cap.5.num.21. Galet.in marg.caſuum conſcient.verb. Parochus, & ita cenſuit ſacra Congregatio Concil. vt referunt ſupracitatis his verbis.

N. *obtinuit Canonicatum requirētem ordinem Subdiaconatus, ſed quia illi Canonicatui vnita eſt parochialis cum eſſet in ætate legitima ad Canonicatum; ſed non ad parochialem, Ordinarius difficilem ſe reddebat ad ipſum admittendum, vnde conſuluit Congregationem, Congregatio cenſuit attendendam eſſe naturam canonicatus, non parochialis, & ſufficere, quod prouiſus ſit in ea ætate, quā exigit canonicatus, ſi parochialis eſt vnita perpetuò, & acceſſoriè canonicatui, ſecus ſi æquè principaliter vnita eſt, quia tunc non aſſumit naturam canonicatus.*

Quoad dignitates autē, & Canonicatus in alijs eccleſijs inferioribus, requiſita ætatis remanent in diſpoſitione iuris communis, quod etiam fuiſſe declaratum à prædicta Sac. Congregat. refert Gonzales in regul. de menſibus gloſ.5.num.92. his verbis. *Concilium nihil innouauit ſuper ætate promouendorum ad canonicatus eccleſiarum collegiatarum.*

4 Ratione quoque probatur, quia parochia vnita canonicatui aſſumit naturam canonicatus, & conſequēter regulari debet iuxta conditiones, & qualitates dicti canonicatus, ex regula iuris, quod actus interpoſitus regulatur ſecundum naturam eius, cui interponitur, l.fin.C.de non num.pecunia, vnde ſtipulatio interpoſita in contractu, aſſumit naturam contractus, vt latè per DD.leg.1.ff. de verb. obligationib. Hinc eſt, ſecundum Galetum in marg. caſuum conſcientiæ verbo parochus, curam animarum annexam habens canonicus non eſt examinandus per concurſum, & ita cenſuit Sac. Congregatio Concilij, vt refert idem loco citato.

RESOLVT. DXXIII.

Parochus regularis delinquens extra pertinentia ad Parochiam à quo puniendus.

1 *Parochus irregularis delinquens extra territorium parochiæ eſt ab Epiſcopo illius loci conueniendus.*
2 *Contrarium cenſuit Sac. Congregatio, quod non poſſit ab alio, quàm à ſuo ſuperiore puniri.*

1 ET prima facie videbatur dicendum, quod ab Epiſcopo, ratio eſt, quia ſecundum deciſion. Rotæ in vna Bononien. Parochialis corā Illuſtriſſimo Seraphino, Ordinarius loci eſt iudex competens tam regularium, quam ſæcularium clericorum exercentium curam animarum, & pro hoc facit Conc. Tridentin. de reg. ſeſſio.25.cap.11. quo expreſsè cauetur, perſonas tam regulares, quàm ſæculares huiuſmodi curam animarum exercentes, ſubeſſe immediatè, in his, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum adminiſtrationē pertinent, iuriſdictioni, viſitationi, & correctioni Epiſcopi, in cuius diœceſi illam peragunt, quod bene cumulat Theſ.for.eccleſ.part.2.cap.18. num.105.& Antonin.lib.1.variar.reſolut.cap.18.

2 Cæterum Sac.Congr.cenſuit Parochum regularem delinquentem extra Sacramentorum adminiſtrationem, & curam animarum, non ab Epiſcopo, ſed à ſuis Superioribus puniri, vt refert Galet. in ſua magarit.caſuum conſcient.verb.Parochus.

RESOLVT. DXXIV.

An ſi in bullis prouiſionis parochialis non fiat mentio de concurſu peracto, ſit præſumendum ipſum fuiſſe factum.

1 *Solemnitas extrinſeca non præſumitur, niſi probetur.*
2 *Concurſus in parochialibus continet factum, & factum non præſumitur, niſi probetur.*
3 *Deciſio quæſtionis.*
4 *Facta preſumuntur, quando ſunt conſueta fieri.*

1 RAtio dubitandi duplex eſt, Primò, quia huiuſmodi ſolemnitas extrinſeca, ideo non præſumitur niſi probetur, l. ſciendum ff. de verb. obligat. latè DD.in l.1.C.de vſur.

2 Secundò, quia continet factum, & factum non preſumitur, niſi probetur l.in bello §. factæ ff. de capt. & poſtlim. reuerſ. & probatur in c. cum Ioannes §. verū reſponſionem iſtam de fide inſtrum. hoc idem placuit, dum de iure reſpondit Corneus conſ.181. viſis nōnullis, col.9. verſ.nec obſtat vol.2. quod & memoratu dignum cēſuit Cotta in ſuis memor. in littera F. verſ. facta non præſumuntur, ſic etiam ſcriptum eſt ab Aret. in l. ſed, & ſi col. vltim.ff. de acq.hæred. hoc præterea plurimi alij probauerunt, vt Abb. in cap. in præſentia colum.2. poſt n.3. verſ. nota ibi eum de probat. facit cap.cum in iure, vbi Abb. num.2. in fin. de off. deleg. Menoch. in conſ. 11.num.301. Burſ. in conſil.36.num. 13.verſ.verum reſpondetur, Cephal.in conſil.53.num. 34. in conſ.130.num.7. & in conſ.77.num.16. & conſil.76.num.25.vol.1. & in conſil. 14.num.84.volum.2. & alios allegat Dec. in l.quatenus, n.2. de reg.iur. & Rebuff. in leg. vnica num.141. C. de ſent.quæ pro eo, quod inter profer. Bald.in conſ.459. viſa dicta petitione, volum.4. Quæ facta cum ſint ſui natura incerta, l.in omni C.de iur. & fact.ignor. ideo illorum vis, atque probatio dubia dicitur, l. triticum ff.de verbor. oblig. concluſionis noſtræ ratio eſt, nam non facta latent, & facta patent, c.quanta, de tranſ. Epiſcop. teſte Abb. in cap.extirpandæ, §. qui verò col.11. de præb.& Dec.in conſil.295.num.9.lib.2.& in conſ.338.num.17.lib.2.& in conſ.346.num.15.eod. vol. Alciat. in conſ. 40.n.6. lib.6. Rebuff.in l.vnic.num.141.verſ.minus obſt.C. de
3 ſent.quæ pro eo, quod intereſt profer.

Cæterum, ſupradictis minimè refragantibus, cōtrarium dixi, motus quod licèt factum non præſumatur, niſi probetur, tamen præſumitur, quando facta eſſent conſueta fieri, prout concurſus, qui conſuetus eſt fieri in prouiſione parochialium, ita Bald.in rub. C.de fide inſtr.col.3. poſt num.8.verſ.item, quia per tex.in l.vlt. ad fin.c. de fideiuſſor. vbi expreſsè dicit de ijs quæ sūt ſolita fieri, vt reſpondit Siluian.in conſ.68.num.8.lib. 2. Bal.in l.incendium ad fin.c.ſi cert.pet.

RESOLVT. DXXV.

An parochus cui datus eſt coadiutor, teneatur reſidere.

1 *Parochus coadiutus nō tenetur ad reſidentiam; Contrariū eſt in praxi ſeruandum, num.4.*
2 *Parochus coadiutus non tenetur ad promotionem Sacerdotij infra annum.*
3 *Parochia habitu tantum non videtur beneficium curatū, ſed ſimplex.*

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

SVpponatur in facto, quod cuidam Parocho ob le-
gitimas, & iuſtas cauſas eſſet conſtitutus coadiu-
tor, fuit dubitatum an eſſet obligatus ad reſidentiam,
1 & dubitationē faciebat pro opinione negatiua, quod
dum cura exercetur per præfatum Coadiutorem, con-
ſequenter fruſtratoria eſset reſidentia Rectoris, arg.
text. in cap. de Rectoribus, de cler. ægrot. vnde coa-
diutus ſemper conſideratur à iure vti abſens, Bald. in
deciſ.729. Hinc Coadiutor cum futura ſucceſſione in
abſentia Canonici coadiuti debet ſedere, & incedere
in eodem loco antiquo, in quo poterat coadiutus, ſi
præſens fuiſſet, præcedendo alios Canonicos, tan-
quam ſubrogatus coadiuti, Nauar. conſ. 2. de cler.
non reſid. His additur, quod obtinens parochialem
habitu tantum, non arctatur ad ea, quæ obligatur,
qui actu illam retinet, vt per Galet. in ſua marg. caſ.
conſc. verb. cura animar. in princ. latè Henriq. conſ.
21. num.7. Laudenſ. conſil.8. Fel. in conſ. 16. num. 6.
Hinc eſt, quod non tenetur ad promotionem ſacerdo-
2 tij infra annum, Nauar. conſ.4. de prēb. & talis Cu-
3 ratus habitu tantum non videtur habere beneficium
curatum, ſed ſimplex, Galet. loco iam citato, Bur-
culten. conſ.23. Igitur neceſſe non eſt reſidentiam fa-
cere. Item talis parochialis habitu æquipollet Paro-
chiæ deſtitutæ, quæ non dicitur habere parochianos,
Nauarr. conſil.2. de maior. & obed.
4 Cæterum, ſupradictis minimè refragantibus, con-
trarium eſt in praxi tenendum, ſcilicet, vt præfatus
Parochus teneatur ad reſidentiam, ex vi declarat. Sac.
Congregationis, vt per Galet. verb. reſidentia.

RESOLVT. DXXVI.

Parochialis vt conſtituatur, quot perſonas,
vulgo *figliani*, habere debeat.

*o Eccleſia parochialis dicitur illa, quæ habet ſub ſe popu-
lum cui habeat Sacramenta adminiſtrare.*
*2 Eccleſia vt dicatur parochialis, an ſufficiat, quod rema-
neat parochia habitu tantum.*
3 Quæ requiruntur ad hoc vt eccleſia dicatur parochialis.
4 Parochia dicitur quaſi partitio curæ.

ADerat in diœceſi Nolana, quædam eccleſia pa-
rochialis, quæ ſub ſe habebat minus duodecim
perſonarum, vulgo *figliani*, propter quod eiuſdem
eccleſiæ Parochus prætendebat ſe à perſonali reſiden-
tia excuſari, quare conſultus, reſpondi, mihi facere
1 dubitationem concluſionem illam, quod eccleſia pa-
rochialis eſt curata, & habet ſub ſe populum cui ad-
miniſtrantur Sacramenta, latè DD. in cap. cum in
cunctis §. inferiores de election. Staphil. de lit. grat.
in titul. de qualitat. benef. num.1. & ſeq. Bellam. in
dec. 671. Seraphin. in deciſ. 1227. Rota diuerſ. in dec.
52. part.2. & ad conſequenda iura parochialia, & rea-
lia, ſufficit quod eccleſia remanſerit parochia habitu,
Rot. deciſ.1. de ſepultur. in antiq. Oldrad. conſ. 267.
& Seraphin. loco citat. Hinc eſt quod ſecundum Ma-
riſcot. lib.2. variar. reſolutionum cap.96. ſi parochia-
ni receſserint, tunc manet parochialis habitu, licet
non actu, & illis reuerſis, iterum dicitur parochialis
habitu, & actu, gloſ. communiter approbata in cap.
licet canon in verbo parochia de electione in 6. quam
ibi ſequuntur Anchar. num.6. verſic. quærit gloſ. Ge-
min. num.6. & Franch. num. 22. Silua de benefic. p. 3.
quæſt.42. Rebuff. in praxi titul. de non promo. nu.35.
recuperat enim ſtatum ſuum quaſi iure poſtliminij, Io.
And. ibidem in nouell. col.3. in gloſ. ſed nunquid, qua-
re ſi non deſinit parochia, licet parochiani ibidem
non remanſerint, ſequitur concludendum ſupradictũ
parochum teneri ad perſonalem reſidentiam. Ijs ac-
cedebat, quod in hac eccleſia concurrunt omnia re-
quiſita veræ parochiæ, quæ ſunt primo, poteſtas fori
3 pœnitentialis, hoc eſt ligandi, & ſoluendi cap. in no-
uo 21. diſtinctione, cap. omnis de pœnitent. & remiſ.
Innocent. num.11. & Abbaſ. num.7. in cap. dudum de
elect. Capra in reg. 90. & Dec. in cap. ad aures nu. 6.
de reſcript. Secundo, reperitur locus certis finibus
conſtitutus, in quo popuſus alicui eccleſiæ deputa-
tus degit, Abb. in rubr. de parochijs, in princ. & Ro-
4 ta diuerſorum in citata deciſ. num.14. Vnde parochia
dicitur quaſi partitio curæ, cap. eccleſias 14. quæſt.1.
tandem pro hac opinione faciebat, quod ſcriptum
reliquit Iaffred. in ſumma de parochijs in princ. quam
ſequitur Panormitan. in cap. extirpandæ §. qui verò
nu.20. de præb. quod eecleſia, quæ habet parochiam,
ideſt locum deputatum, in quo populus habitat ad
curam animarum congregatus, dicitur parochialis,
ſequitur Silueſter verbo parochia, & ſecundum Spe-
culator. in tit. de not. crim. §.8. verſ. quidam tenent,
ad conſtituendam Parochiam, ſufficiunt decem per-
ſonæ, & hæc currenti calamo.

RESOLVT. DXXVII.

Parocho non diſtribuenti candelas benedictas in die
Purificationis B.V. vulgò *far la Candelora*,
an poſſit denegari decima.

*1 Parocho non diſtribuenti candelas benedictas in die Pu-
rificationis B. V. non poteſt denegari decima.*
2 Decima debetur de iure diuino.
*3 Imperatoris conceſſio non poteſt quem eximere à ſolutione
decimarum.*
4 Solutio decimarum nullo modo poteſt parocho denegari.
5 Solutio decimarum eſt onus reale.
6 Decima præterita peti poteſt.
*7 Translatus ad aliquam eccleſiam, tenetur ſoluere deci-
mam præteritam.*
*8 Prælatus prædeceſſor, qui fructus exportauit, vel male
conſumpſit, poteſt per ſucceſſorem conueniri.*
9 Decima comparatur collectæ.
10 Pro ſolutione collectæ bona ſunt tacitè obligata.

1 REſpondi negatiuè ex infraſcriptis. Tum primò,
2 quia cum decima debeatur de iure diuino, ad
text. in cap. parochianos de decim. latè Couar. lib.1.
var. reſolut. cap.8. ita vt in dubio nullius cenſeatur ex-
emptus ab illius ſolutione, vnde etiam Cardinalis te-
3 netur, de Franch. dec.107. & etiam Iudæi de terris ab
eis poſſeſſis, C. de terris de decim. Quare nec Impe-
rialis conceſſio valet quem eximere à ſolutione deci-
marum c. tua, vbi Abb. eod. tit. Vnde populus prę-
dicationibus, & alijs legitimis modis exhortandus eſt
ad ſolutionem decimæ. Et proinde dicebam in caſu
5 propoſito, nullo modo poſſe denegari ſolutionem
decimæ Parocho, ob id quod candelas benedictas in
die Purificationis B. V. non dedit, cum ipſis compe-
tat aliud remedium pro illarum recuperatione, ſcili-
cet acceſſus ad Epiſcopum, & cum nihil commune
habeat ſolutio decimarum cum diſtributione cande-
larum, propterea non debet fieri illatio de vno ad
aliud, ex reg. text. in l. Papinianus exul. ff. de mino-
ribus.
Tum ſecundo, quia ſolutio decimarum eſt onus rea-
6 le, & propterea ſequitur poſſeſſorem, l. Imperator ff.
de publ. vnde decima præteriri nõ poteſt, DD. de Rot.
deciſ.1. de decim. in antiq. Rota Peruſ. dec.44. & dicit
Io. And. in c. non eſt in mora de reg. iur. in 6. quod
7 translatus ad aliquam eccleſiam, tenetur ſoluere de-
cimam pręteritam, quamuis is, qui per prius erat be-
8 neficiatus, illius eccleſiæ fructus perceperit: vnde ſi
Prælatus prædeceſſor fructus exportaſſet, vel malo
modo conſumpſiſſet, poſſet per ſucceſſorem conue-
niri

niri, Alex. in l. deducta §. qui poſt col. penultim. ff.
Trebell. Gigans de penſ. q.39.poſt.Franch.in cap. fin.
de off. ord. in 6.
9 Tum tertio, quia decima comparatur collectæ, ſe-
cundum Bal. in l. neminem C.de ſacroſan. eccleſ.Ber-
tac. in tract.de gabel.in prælud.num.16. Caſſ. in con-
ſuet. Burg. rub.1. §.4. in verb. extraordinaria in fin.f.
122.Vgo Celſus conſ.34.num.12.Franch. cit.dec.107.
10 num.13. & pro ſolutione collectæ, bona ſunt tacitè
obligata, l. competit C. de præſcrip. long. temp. Ex
quibus omnibus dicebam, quòd licet iniuſtè denegaſ-
ſent ſoluere decimam Parocho, tamen competunt ei
ſupradicta remedia ad illam recuperandam, quemad-
modum filianis ad recuperandas candelas benedictas.

RESOLVT. DXXVIII.

Parochus, cuius Parochiæ redditus non aſcendit niſi
ad ducat. centum, an teneatur ad repara-
tionem ſuæ eccleſiæ.

1 *Parochus cuius parochiæ redditus non aſcendit, niſi ad du-
cat. centum tantum, ad recuperationem eccleſiæ non
tenetur.*
2 *Centum ducati debent eſſe liberi, & alieni ab omni onere.*
3 *Rector eccleſię parochialis ruinam minantis cogi poteſt ad
illius reparationem, vbi redditus ei ſuperſunt.*
4 *Prima charitas incipit à ſe ipſo.*

1 IN quadam cauſa mihi delegata iudicaui non tene-
ri quendam parochum, cuius parochiæ redditus
non aſcendebat niſi ad ducatos centum tantùm, ad
reparationem dictæ eccleſiæ, & hoc ex pluribus.
2 Tum primo, quia iuxta diſpoſitionem Concilij Tri-
dentin.centum ducati debent eſſe liberi, & alieni ab
omni onere, vt pluries cenſuit Rota Romana, vt pa-
tet ex dec.484.part.1. diuerſorum, & nonnullas alias
dec. manuſcriptas congerit Marta in tract.clauſular.
clauſ.123.
3 Tum ſecundò, quia per text. in cap. de his, de ec-
cleſ. ædificand. rector eccleſię parochialis ruinam mi-
nantis, cogi poteſt ad illius reparationem, vbi red-
ditus ei ſuperſunt, quod intellige deductis neceſſarijs,
quibus non tenetur ſe priuare, vt conuertantur ad ec-
4 cleſię reparationem, quia prima charitas incipit à
ſe ipſo, c.non ſatis 26. diſt. Cappel.Tholoſ.in dec.499.
Quicquid tamen ſit, in hac quæſt. concludo cum Si-
culo, & reliquis Doctoribus in c. 1. de eccleſ. ædific.
quod in hac materia primò recurrendũ eſt ad conſue-
tudinem, ſi enim conſuetudo transfert onus fabricæ in
populum, illa eſt obſeruanda, arg. c. ad Apoſtolicam
de ſimonia, & idem voluerunt in alleg.cap.1.Io.And.&
omnes DD. idem dicendum eadem ratione, vbi con-
ſuetudo aliter prouideret, nam videmus hodie, quod
Eccleſiæ cathedrales habent vt plurimum redditus di-
ſtinctos pro fabrica, tunc enim Prælatus non tenetur
dare quartam partem ſuorum reddituũ, quia valet in
hoc conſuetudo, ex quo eccleſia non patitur defectum
in fabrica, & quod valeat conſuetudo, tenet Innoc. in
cap.fin.de his quæ fiunt à maio. parte c. pro quo facit
cap.ſi propter tua debita de reſcrip. lib.6.& ibi Domi.
& dicit Sicul.in allegat.cap.videmus hodie, quod non
fiũt quatuor partes de redditibus eccleſiæ, vt antiqua
iura diſponebant 12.quæſt.2.cap.cognouimus, non ta-
men ſe poteſt Epiſcopus excuſare, quominus pauperi-
bus prouideat, licèt redditus ſint in confuſo, quia talis
conſuetudo eſſet irrationabilis c. fin. 17. q. 1. & idem
dicit in caſu præmiſſo, quod ſi nulla eſt cõſuetudo, nõ
valet per prælatum allegari, quominus teneatur ad
quartam partem, ſi eccleſia patiatur ruinam, & defor-
mitatem, per tex.apertũ in alleg.cap.cognouimus, te-
net Hoſtienſ.in ſum.de eccleſ.ædific.§.ad fin. ſi autem
quarta pars non ſufficiat, nec conſuetudo diſponit ali-
ter, recurrendum eſt ad clericos eccleſiæ, vt prælleg.
cap.1.& cap.de his, & cap.final.alleg.intellige tamẽ ſi
detractis neceſſarijs redditus eis superſũt, ſi vero red-
ditus non ſuperſunt compelluntur vltimo loco paro-
chiani eccleſiæ, Ar.c.ſi epiſcopus de offic.ord.lib.6.nã
ex quo ibidem audiunt diuina, & percipiunt eccleſia-
ſtica Sacramenta tenentur ad refectionem eccleſiæ.

Finis tituli Praxis Parochorum.

PRAXIS CLERICORVM.

RESOLVT. DXXIX.

An rectè procedat prax. Cur.Arch. Neap.quod cleri-
cus ex indicijs abſq; diffamatione torqueri poſſit.

1 *Clericus non poteſt de crimine torqueri, niſi ſit publicè dif-
famatus de crimine, & diffamatio cõſtet iudici, nec in-
dicia ſufficiunt; quod declaratur n. 2. Quid practicetur
in Curia Archiep.Neap.traditur n.3.Quid practicetur
in Ciuitate Mediolani traditur num.4.*
5 *Indicia propinqua ſuccedunt loco diffamationis.*

1 GRamaticus vot.11.n.5.firmat conclu-
ſionẽ, quod clericus nunquã torque-
ri poteſt pro crimine, de quo inquiri-
tur, etiam ſi contra eum mille vrge-
rẽt indicia, niſi de delicto ipſo ſit pu-
blicè diffamatus, cuius opinionem
dicit communem Diaz c. 117. Hip-
pol.in l. quæſtionis n.98.ff.de quæſt. & idem Hippol. in
ſing.55. poſt Panorm. & reliquos in cap. cum in con-
templatione num.6. de reg.iur. Carrer. in prax. crim.
tract. de indic. & tortur. §. circa tertium num.26.Viu.
op.42.lib.1.Clar.§.fin.q.64.verſ.ſed an Clerici. Cam-
pagna in Clem.1.de vit.& honeſt.Cler.num.149. vnde
Rebuff.in 3.tomo conſt.Franc.tit.de contum.gl.1.n.3.
2 dixit quod Clericus non debet torqueri niſi ſit de cri-
mine infamatus, & oportet iudici de illa infamatione
conſtare, & Barbat. conſ 47. col. 16. vol. 1. quem
ſequitur Boer.deciſ.163. num.6. & 7. voluit, quod o-
portet, vt prius conſtet de infamia, ſeu diffamatione,
vt clericus torqueri poſſit. Hinc Foller. in prax. ca-
non. crimin. cap. 31. num. 5. ſcripſit clericum poſſe
torqueri ſi infamis ſit vel diffamatus de crimine, al-
legat notata per DD. in cap. 1. de depoſito, & ita
quoque voluit Viu. opin.182. vol.1.
3 In Curia tamen Archiep. Neapolitana practica-
tur, quod legitimis indicijs præcedentibus, nulla
diffamatione probata, clerici torquentur ſicut cœ-
teri, cuius praxis ratio reddi poteſt ex deductis per
Granucium theoremat. iuris 18. dicens, quod ſi con-
trarium ſeruaretur in practica, nunquam aut raró
clerici torquerentur, cum ad probandam diffama-
tionem, nonnulla perdifficillima requiſita concur-
rere debeant de quibus per Clarum in fin. quæſt. 7.
4 per totum. Et iuxta hanc opinionem practicari in
ciuitate Mediolani teſtatur Boſſius in ſua praxi titul.
de indic. numer.103. in fine, & in tit.de tort.num.5.&
Corat.lib.1.comm.op.v.tortura. Vnde idem Granu.
cit.theorem.& in conſ.117. ex pluribus per eum ibidẽ
adductis oſtendit, aduerſus clericos poſſe procedi ad
tormẽta ex ſolis legitimis indicijs, excedentibus tamẽ
arbitrariè ea, quę cõtra laicos regulariter ad quæſtio-
nem ſufficiunt: Cuius opinionis ratio aſſignari po-
terit ex notabili doctrina Rolandi à Valle conſil. 24.
numer.20. lib.1. & in conſ.3. num.6. & ſequent. vol.3.
5 quod indicia duntaxat propinqua ſuccedunt loco dif-
fa-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN